

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. VIII.

ROCK ISLAND ILL., och Moscow, Idaho, April 1907.

No. 4.

Den heliga veckan.

O låt mig gå i pilgrimskläder
den väg med dig, som du beträder,
min helga tröst, min hjärtanskär!
Palmsöndag grytt; o gif mig palmen
och låt mig sjunga hyllningspsalmen
för dig, som Sions konung är!
Du nalkas, ljuf som ljusets stråle,
du nalkas mild på åsnans fåle,
och barnasång dig tager mot.
Jag kommer ödmjuk, kommer trägen
och böjer knä för dig på vägen
och sänker palmen för din fot.

Det *måndag* är. Hvad moln, som
stanna,

o Herre, på din helga panna!
Jag bäfvar, när på mig du ser,
är jag det fikonträd du menar,
som snart skall stå med torra grenar
och ingen frukt få bära mer?
Bar jag bedräglig grönska bara,
med kvistar ödsligt ofruktsbara,
och gaf jag tomma löften blott?
O, skall jag vissna, förr'n det kvälas,
och skall till straff jag tidigt fällas
och tistlar växa där jag stått?

Nej, du med tistelns syn blott varnar,

du ger mig råd, din panna klarnar,
jag får, när *tisdag* skum och grå,
i rynden gyrr, dig följa åter,
när vid Jerusalem du gråter,
som snart, ack snart skall öde stå.
O, att dess barn du samla finge
som fåglar under moderns vinge!
Men nej: ditt folk på dig ej tror.
O Herre, när i dag du talar,
du för min själ till mörka dalar,
där ångerns bittra malört gror.

Askonsdag upp ur molnen stiger,
Betaniens hydda stum den viger
till fredens sista bönkapell.
Ej fågelsånger här sig höja,
men tvstnad väfver mild sin slöja
kring Martas och Marias tjäll,
i djupa skuggors hägn du hvilat,
jag hör ett sus af fårepilar,
en vallmo, du, som kvaften söfver,
din lindring väl mitt bröst behöfver,
det anar storm och åskors slag.

Den helga *torsdag* huld du bjuder
mig bröd och vin. Din stämman ljuder:

"Det min lekamen är, mitt blod."
Jag ser din kamp i kvällens timma,
ser svärd och bloss i dunklet glimma
och krossadt dina trognas mod.
Ett himmelskt vinträd ser jag blomma;

o, må jag där med dina fromma
en gren få bli i fröjd och ve!
Jag ser hur fuchsieblomman skjuter
ur droppen, som din blodsvett gju-
ter
i domomhöljdt Getsemane.

Långfredags morgon upp är gång-
en;
ur himlens högkor susar sången,
af änglar sjungen: o Guds Lamn!
Med tunga steg till dig jag skri-
der, som ock för mfnä synder lider,
jag sjunker ned vid korsets stam,
jag ser Guds Son i törnekrona
all världens skuld och min försona
och seklens hopp blir fylldt till slut,
jag känner djupt, hur i mitt hjärta
"Passionens ros", ett barn af smärta,
sin djupblå blomma vecklar ut.

På *lördags* morgon pilgrimsstafven
jag fäller ned vid stilla grafven
för att hos honom hålla värd,
som gått att hvilokammarn freda
och hägn om sömnens läger breda
och helga dödens örtagård.
För grafvens port en sten man vält
åt dig, min bleke segerhjärte,
som gästar svarta skuggors hus.
Där falla mina stilla tankar
i dag det tysta hoppets ankar
vid mörka sorgcepressers sus.

Det *söndag* är. Hvad jubel klingar,
hvad änglaröst, hvad brus af vingar!
Är grafven tom, som nyss var hans?
Förgäfvos man dess port förseglar,
min hjälte bryter mörkrets regler
och står förklarad upp i glans.
Förr'n morgonrodnad börjar glöda,
han är uppstånden från de döda,
med segerfanan fram han går,
och i min själ, som sabbat firar,
nu påskens gyllne lilja spirar,
dess stängsel susar: "det är vår!"

C. D. AF WIRSEN.

Nalkades Jesus själf.

Luk. 24.

Det är en af den älskligaste tafla
Lukas målar oss för ögonen i sitt
heliga evangeliums sista kapitel.
Två lärjungar ur den vidsträcktare
lärjungakretsen begifva sig mot
påskdagens slut från Jerusalem till
den lilla byn Emmaus. Högst under-
derbara och för dem oförklarliga
tilldragelser hade de närmast före-
gående dagarna timat. De hade
fått bevittna huru deras älskade
Mästare blifvit gripnen, förhörd,

dömd till döden och korsfäst. Allt
detta stod i rak strid mot den upp-
fattning de hade om Jesus. Och
nu på denna dag hade ännu under-
barare saker kommit till deras kä-
nedom: man har berättat för dem,
att man sett änglar, som sagt att
Jesus uppstått från döden. Huru
oförklarligt allt detta var för dem!

Hvad var naturligare än att de
på sin vandring från den stad, som
varit skådeplatsen för dessa märk-
värdiga tilldragelser, skulle samta-
la med hvarandra om desamma? O,
huru fulla deras hjärtan voro af tan-
kar på det skedda. För dem hade
allt annat nu föga eller intet värde.
I sitt samtal genomgingo de åter
och åter de närmast flydda dagarnas
händelser i ett försök att komma till
klarhet, men utan framgång. För-
lusten af den käre Mästaren upp-
fyllde dem med sorg och bedröfvelse.
De sågo i hans död sina för-
hoppningar totalt grusade. Och då
de ännu icke kunde fatta uppstån-
delsens tanke, så kunde de icke hel-
ler glädja sig öfver det, som sades
hafva skett denna sista dag. Hela
deras beteende visar, att de med in-
nerlig kärlek voro fästade vid Jesus,
men o, huru detta dunkel, i hvilket
de befunno sig, plågade dem.

Men snarare än de anade skulle
dunklet skingras och ett härligt ljus
spridas öfver det för dem så gåtful-
la. Ty under det de talades vid och
rådgjorde med hvarandra, nalkades
Jesus själf och gick med dem. De
visste dock icke, att det var Jesus.
Detta har sin förklaringsgrund däri,
att de icke troget gifvit akt på den
heliga skrifts vittnesbörd och Jesu
egna utsagor, som tydligt förutsade,
att han skulle lida, dö och uppstå
på tredje dagen. De hade sina eg-
na förut fattade meningar om Mes-
sias och hans verk och därför voro
skriftens och Jesu ord och allt det
skedda så ofattbart för dem. Därför
kände de icke heller igen Jesus,
när han nu på vägen slöt sig till
dem. Han inlät sig i samtal med
dem, efterfrågande orsaken till de-
ras bedröfvelse. Se här huru nåde-
fullt Herren nedlåter sig till oss,

söker skingra våra tvifvel och bekymmer och leda oss till trons fullvisshet. Lärjungarna förvåna sig öfver, att det kan finnas någon enda, som icke har kännedom om det, som för dem själfva är så ytterst betydelsefullt. Och så omtala de för honom i korthet sina bekymmer. Han svarar med att allvarligen förhålla dem deras senhjärtenhet till att tro de heliga profeternas vittnesbörd, hvarpå han håller för dem en skriftutläggning, uttydande allt som Moses och de öfriga profeterna skrivit om honom. Hvilken skrifttolkning måtte icke detta ha varit! Och nog voro de två åhörarna idel öra! De ville höra och förstå samlingen, och deras hjärtan blefvo brinnande under det de åhörde främlingens, Jesu, klara och öfvertygande framställning af det heliga bibelordet. Ännu kände de dock icke igen honom, utan först sedan han på deras bön, att blifva kvar hos dem, gått in med dem i härberget och där välsignande bröt brödet, öppnades deras ögon och de igenkände honom. Hvilken fröjd måtte icke ha uppfyllt deras hjärtan, då de nu så nådefullt blifvit förda till trons fullvisshet.

Många dyrbara lärdomar äro att hämta ur berättelsen om dessa två lärjungar. Den belyser på det skönaste Jesu ord: "Hvar två eller tre äro församlade i mitt namn, där är jag midt ibland dem." De tänkte på och talade om Jesus och kunde väl sägas vara samlade i hans namn. Han kom till dem. Deras tillstånd af sorg och bekymmer är ju en träffande bild af den öfver sina synder bekymrade själen, som plågas af hvarjehanda tvifvel, sökande Kristus. Liksom Herren kom till dem och kärleksfullt ledde dem till trons visshet, så kommer han ock allfort i sitt ord till sina bekymrade barn och skingrar deras oro, sorg och tvifvel. Likasom dessa två sysselsatte sig med egna tankar och meningar och försummade att noggrant gifva akt på ordet, så händer det ännu alltjämt, att mången handlar på detta sätt. Följden blir, att man kommer i mörker och nöd. Det gäller att taga förnuffet till fånga under Kristi lydnad och oföslutande hålla sig till ordet, låta detsamma i allt vara afgörande. Alla egna meningar måste man låta fara och i enfold blifva vid ordet. Herren bestraffade ganska skarpt lärjungarna för deras senhjärtenhet till att tro skrif-

tens vittnesbörd. Må ock vi en hvar taga denna bestraffning till hjärtat. Vi behöfva det så väl, ty nog finnes hos oss mycket oförstånd och betydlig senhjärtenhet i fråga om ett oinskränkt förlitande på Guds ord. Vi mena oss väl tro, men undersöka vi tron i ordets ljus, så skola vi säkerligen finna, att den är ganska bristfällig, och med lärjungarna fordomdags skola vi känna oss behöfva att ropa ur hjärtats djup: Herre, föröka oss tron! Lärjungarnas hjärtan blefvo brinnande i dem, när Jesus tolkade skriftens ord för dem. Läs vi Guds ord under innerlig hjärtebön om Guds Andes upplysning och ledning till dess förstående, så skola ock vi få erfara en sådan hjärtats saliga hänförelse: Herren skall förklara sig för oss. Så skall vår tro stärkas, vår kraft till den inre människan förökas och vi blifva alltmera skickliga att kunna "kungöra hans dygd, som har kallat oss från mörker till sitt underbara ljus." Ty "All skrift, af Gud ingifven, är ock nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse, till tuktan i rättfärdighet, på det att Guds människa må vara fullbordad, till allt godt verk skicklig."

Hvilken salig erfarenhet var icke den, som de två Emmanslärjungarna fingo göra på sin korta vandring! Om vi under vårt lufs korta pilgrimsfärd sysselsätta oss med sådana heliga ting, som de gjorde, nämligen att söka lära rätt känna Jesus, vår uppståndne och förhärlligade Frälsare, så skola vi väl icke få här se honom med våra lekamliga ögon, men icke dess mindre verkligt förnimma hans nådesnärvaro. Och när vi så hinna fram till målet för denna färd och få ingå i de himmelska boningarna och sitta till bords i Guds härlighets rike, då skola vi få se honom såsom han är och evigt fröjdas af hans åskådande. Under den korta tid, som ännu återstår till dess, bedja vi med de två lärjungarna: "Blif kvar hos oss; ty det lider mot aftonen, och dagen nalkas sitt slut."

"Följ mig, huldaste uppstungna hjärta,
på den väg jag genom öknen går!
Låt min tro i glädje och i smärta
kunna hvila städs vid dina sår!
Låt mig somna i ditt hulda sköte,
låt mig uppstå, klädd uti din strud,
frälsd och salig, ropa vid ditt möte:
O min Herre och min Gud!"

N. J. W. N.

Den dyrbara boken.

Salig är den som läser och de som höra profetians ord och bevara det som däri är skrifvet; ty tiden är nära. Uppb. 1: 3.

Detta kan med rätta sägas om allt Guds ord. Kristus sade: Saliga äro de som höra Guds ord och gömma det. Det är ett allmaktsord, mäktigt att frambringa allt som Gud befäller. Det är likt honom, fullt af ande, lif, ljus och salighet. Men orden i denna vers gälla särskildt den höga och heliga uppenbarelse, som Johannes mottog från Gud under sin vistelse i straffkolonien på ön Patmos. Denna bok har en särskildtare, högre och mera direkt inspiration än de öfriga böckerna i bibeln. Hon har ett särskildtare ändamål och utgör slutsumman af allt Guds ord i den stora lufsbooken bibeln.

Emot denna bok hafva många fördomar uppenbarat sig. Många kristna betrakta henne såsom en farlig bok, dels därför, att de icke kunna sig kunna fatta och förstå hennes underbara bilder och syner, dels därför, att många hafva försökt sig på att förklara henne och hafva misslyckats. De mena därför, att ingen kan fatta något däraf tills det gått i fullbordan och kanske icke ens då förrän i evigheten, ifall denna bok verkligen är Guds ord.

Emot dessa fördomar har Gud ställt de ofvan anförda orden: "Salig den som läser" "och de som höra." Guds råd är tydligen detta: Läs denna bok uppmärksam och flitigt, bed om gåfvan att kunna höra hennes råd och varningar. Detta skall icke vara förgäflves, äfven om du icke känner dig kunna fatta allt hvad han säger. Ingen människa har ännu funnits, som förstätt allt hvad som innehållits uti någon, hvilken som helst, bok uti den heliga skrift. Och likväl har hvarje bok medfört timlig och evig salighet för hvarje person, som rätt brukat henne. Så är det nu särskildt med Johannes uppenbarelse.

Boken är ställd direkt till sju församlingar, som på Johannes tid funnos i Mindre Asien och som sedan funnits och finnas öfver hela jorden. Den är ställd till den kristna kyrkan, bland hednafolkens nationer, som erhöllo Guds rike efter det gamla Israels förkastelse. Dess tid är särskildt folkens tid, tills hela Israel uti yttersta tiden blir omvändt, hyllar och tillbeder den kors-

fäste Kristus såsom sin Frälsare och Herre. Hon är Kristi stora herdebref till den hedningkristna kyrkan.

Kristus, kyrkans Herre, möter oss öfverallt uti denna härliga profetia under många olika bilder, men på ett sådant sätt att endast bruden känner honom. Ingen bok är så rik på underbara bilder och målningar, som framställa de högsta tros- och lärosanningar om Kristus, om hans rike och om hans trogna. Men öfverallt är han midt ibland de sina. De omgifva honom i härligheten, han går i spetsen för dem i striden. Han delar tronen med sin Fader. Änglar, människor och allt skapat hyllar honom. Allt är gifvet i hans händer. Han bryter inseglen, befäller öfver änglarna, griper vildjuren och håller världsdöden samt omskapar världen.

Bruden är likaledes skönt tecknad öfverallt i boken. Han känner hennes strider, arbete, tårar och trängsmål. Men hon åtnjuter hans allsmåttiga beskydd. Genom lidande går hon in uti sin Herres rolighet. Efter striderna blir hon i triumf införd i de himmelska bröllopsalarna. Öfverallt gäller det att strida, men segerlönen blir öfver all föreställning härlig.

Boken innehåller flera olika afdelningar, belysande Kristus eller hans rike från olika synpunkter. De sju brefven uti kap. 2—3 framställa honom såsom den gode herden midt i den stridande församlingen. Hans klara blick ser lika väl bristerna som förtjänsterna uti hvarje tids kristenhet, ifrån apostlarnas tid intill hans tillkommelse och domen. De sju inseglen belysa sjufalden af den makt, som Fadern lagt uti hans händer såsom medlare. De sju basunerna visa om hans plats bland änglarna och deras tjänst, på hans befällning inom människovärlden. De sju vredesskalarna och de trenne beskrifna gränserna och utförandet af Guds vredesdomar under en särskild, kort, till år, månad och dag begränsad vrestid, som skall öfvergå hela jorden. Efter denna vrestid tecknas mycket kortfattadt ett tusen år af allmän frid på jorden och efter denna den yttersta domen, världsförvandlingen, och det nya Jerusalem. Till slut en återblick och afslutning af hela den dyrbara uppenbarelse, som utgör den heliga skrift, bibeln.

Läs denna dyrbara bok och genom Guds nåd sök att vinna betyget: Salig!
B. S. N.

Kyrkliga nyheter.

Teol. stud. A. V. Anderson har nekande besvarat kallelsen till församlingen i Vancouver, B. C.

* * *

Pastor S. D. Hawkins i Olympia, Wash., har erhållit kallelse från Carlton-Mahtowa-Atkinson-pastoratet i Minnesota och från Westdala-församlingen i Troy, Idaho.

* * *

Församlingen i Rochester, Wash., har nyligen inköpt tomt för kyrka.

* * *

Spokane, Wash. Församlingen höll stämma för prästvals hållande den 7 mars, men den uppsatte kandidaten blef ej enhälligt vald, hvarför församlingen beslöt att ej utfärda någon kallelse.

* * *

Moscow, Idaho. Församlingen härstädes supprinerade sin prästfamilj på ett storslaget sätt aftonen den 26 februari, samma dag pastorn kom hem från konferensmötet. Församlingen hade i all tysthet samlats i kyrkans undervåning, och en öfvertäckare sändes till prästgården för att hämta vederbörande. Vid deras inträde uppstod församlingen och sjöng en passande hemlandsång. Hr Adrian Nelson framträdde därpå och läste det trettionde kapitlet i första Korinterbrevet, i anslutning hvartill han å de församlades vägnar höll ett hjärtligt tal till föremålen för öfverraskningen, påminnande om den kärlek, som bör förena en församling med dess lärare. Vid talets slut öfverlämnade han till pastorn ett kuvert, som innehöll den stora summan af \$236.75. Att gåfvan var så stor anade icke mottagaren då. Ett bevis därpå att man ofta underskattar sin församlings kärlek och tillgifvenhet. Ett svagt försök gjordes att tacka innerligt för den mottagna gåfvan och för all den kärlek den vittnade om, men det var ytterst svårt att kunna göra våld på känslorna nog för att framstamma detta tack. Ännu en gång sjöngs och sedan uppdukades medförda förfriskningar, af hvilka alla inbjödos att göra sig tillgodo. Trefligt sankväin utgjorde den återstående delen af aftonens program. Männe icke denna öfverraskning är enastående i fråga om gåfvans storlek, då man besinnar att församlingen icke är särdeles stor. Ännu en gång säges ett varm- hjärtadt tack till församlingen för

detta öfvervåldigande uttryck af dess kärlek till den ringe tjänaren. Gud löne henne såsom han ensam det kan. Må han draga allas hjärtan till sig.

Församlingen har upptagit subskription för att afbetala en del af skulden på sin kyrka. Därigenom har denna reducerats med \$800.00. Till denna subskription har kvinnoföreningen bidragit med \$215 och ungdomsföreningen med \$100.00. Heder åt föreningarna och alla, som hulptit den goda saken.

Båda föreningarna höllo sina välbesökta månadmöten hos mr och mrs E. G. Olson den 13 febr. Ungdomsföreningen beslöt då, att hädanefter hålla sina möten i kyrkans undervåning hvarannan fredags afton. Sitt första möte där höll föreningen den 1 mars. Först utfördes ett godt program och sedan serverades förfriskningar af en därtill vald kommitté. Inkomsten blef \$7.55. Det andra mötet hölls den 15 mars och äfven det lämnade ett godt resultat. Kvinnoföreningen höll sitt senaste möte hos mrs Carl O. Oberg den 13 mars. Kassan öktes med \$4.35. Nästa möte hålles hos mrs N. M. Larson den 10 dennes.

Föreningen Willing Workers arbetar med lust och ifver för en altartallas anskaffande för vår kyrka. En sådan har nu beställts hos hr Olof Grafström i Rock Island. Motivet för densamma är: "Jesus i Gethsemane." Föreningen har nära \$60 i sin kassa och nu senast ha föreningens medlemmar varit ute med insamlingskuvert; därigenom torde inemot \$40 inkomma. De små arbetsmyrorna skola nog snart skaffa det öfriga som behöfves.

Vid prästvalet den 8 febr. blef församlingens nuvarande pastor återvald. Han har ock antagit kallelsen. Gud välsigne denna församling och alla församlingarna inom konferensen. Välsigne han verksamheten allestädes till själars frälsning.

* * *

Troy, Idaho. Församlingen härstädes höll fortsättningsstämma den 8 mars. Bland annat beslöt församlingen att renovera sin kyrka samt tillbygga densamma sexton fot. Trusteerna erhöillo uppdrag att ombesörja beslutets utförande. Herr Olof Olson och Ferdinand Beckman tillsattes som kommitté att subskribera de erforderliga medlen. Likaledes beslöt församlingen att till bostad för blifvande pastor inköpa en af hrr

Olson & Johnson erbjuden egendom. Priset är \$975. I de olika kassorna finnes nära på nog att betala för denna egendom.

Stämman hade ock pålysts för hållande af prästval. Som kandidat för prästval uppsattes pastor S. D. Hawkins i Olympia, Wash. Han blef ock vald och det är församlingens innerliga hopp, att han måtte antaga dess kallelse.

Föreningarna äfven här hålla regelbundet sina möten. Concordia i kyrkan hvarannan lördags kväll och kvinnoföreningen en gång i månaden i hemmen. Den 9 febr. höll den sistnämnda sitt möte hos Mrs Theo. Lundquist och den 9 mars hos Mrs Olof Olson. Vid sagda möte beslöt föreningen att skänka sin kassa till församlingen som hjälp att betala det inköpta pastorsbostället. Kassen innehöll ungefär \$360. Nästa möte hålles hos Mrs August Johnson den 13 april.

* * *

Portland. Augustana-församlingen. Vi glädja oss åt tillväxt. Församlingens medlemsantal har ökat något sedan nyåret. Många flera barn besöka söndagsskolan. Kyrkobygge är ombeslutadt och då vi komma så långt att vi få flytta in i vår nya kyrka kunna vi bjuda alla, som vilja, att komma med oss till gudstjänst. Medlemmar ensamt komma att subskribera omkring \$2,000 för kyrkan. Ungefär \$1,600 äro redan tecknade. Detta talar väl för en liten församling på 60 kommunikanter. Ej mindre än elfva ha lofvat att ge \$100 hvardera. Några \$50 och ej så få \$25.

På extra stämman den 7 mars fattades afgörande beslut angående kyrkobygget. Stor kyrka kommer ej att byggas, dock så stor att hon motsvarar behovet för den närmaste framtiden.

Kvinnornas förening har hållit lyckade och väl besökta möten. Inkomsterna vid hvarje möte belöpa sig till omkring \$7. Den 14 mars bjöd Mrs P. A. Peterson, 354 Sellwood st., föreningen. Unga kvinnornas och ungdomsföreningen ta ock i och försöka dra sitt strå till stacken. Den 12 febr. utförde den senare föreningen ett rätt lyckadt Lincoln-program i kyrkan. Stella Nylander och systrar bjödo den förra föreningen den 8 mars. Den 2 febr. samlades på inbjudan af pastorsfamiljen i deras hem, 299 Cook ave., ett tiotal små flickor, som kommo öfverens om att

bilda en liten syförening, som redan synes bli stor. Småflickorna kalla sin förening "Willing Workers". Den 2 mars bjöd Elenor Anderson, 264 Sellwood st., föreningen. Medlemsantalet öktes då till 24. Medlem betalar vid hvarje möte 10 cents. Pastorn är föreningens ordförande, Edith Nordeen sekreterare och Mathilda Oberg kassör. Mrs O. W. Axelson, Mrs Blankholm och Miss Josie Anderson ha godhetsfullt åtagit sig att detta år tjäna som sykommitté. Mrs Axelson är dessutom föreningens vice ordförande. "Arbete, villighet" har denna förening skrivit på sin verksamhets fana. Vi tillönska denna och församlingens öfriga hjälpföreningar Guds välsignelse och en framgångsrik verksamhet. Gud främje för oss våra händers verk!

* * *

Warren, Oregon. Detta namn kommer nu att få plats i Columbia-konferensens statistik. Här stiftades den 9 januari en sv. ev. luth. församling med namnet Bethania, och blef hen tillika med Augustana-församlingen i Portland upptagen i konferensen vid mötet i Spokane. Bethania räknar ett 20-tal kommunikanter och kanske lika många barn. Pastor Tolin gör besök minst en gång i månaden. Han har erhållit och antagit församlingens kallelse att så göra tills vidare. Välsigne och värde Gud äfven denna sin lilla plantering! Genom ordet och sakramenten bor den käre Frälsaren ännu ibland oss och samlar mängen kär betania-syskonrets omkring sig.

* * *

Seattle. Vår församling har kallat pastor E. K. Jonson i Rock Island att blifva missionär i Ballard. Han har ej ännu afgifvit bestämdt svar.

Studerande Otto R. Karlström i Rock Island har kallats att under tre månaders tid nästa sommar arbeta i vår församling. Han har antagit kallelsen och däröfver äro vi glada.

Den 3 februari intogos 9 kommunikanter och den 3 mars 5.

På extra stämman torsdagen den 7 februari valdes professor Adolf Edgren till församlingens orgelnist och musikedirektör med en lön af \$360. Han har börjat en kör, som redan vunnit en mycket stor anslutning.

Äbörarskarorna tillväxa, och det ser ut som om vår ganska rymliga kyrka skulle blifva för liten i en snar framtid. Gud vare tack för allt

andligt och lekamtligt godt. Mätte vi af allt hjärta tro på Kristi lidande och död i vårt ställe, på det att Kristi frid må få fylla vårt hjärta och vi måtte få kraft till ett heligt lif i Jesu efterföljelse.

* * *

Tacoma. Församlingens ungdomsförening firade tjuogoårsfest fredagsaftonen den 1 mars uti kyrkans, för högtiden prydda, bottenvåning. Festen började icke förrän efter half nio, emedan icke alla, som skulle deltaga i utförandet af programmet, förr kommo tillstädes. Till allmän belåtenhet och högtiden värdigt utfördes följande

Program.

1. Musik ..... orkestern
2. Bibelläsning och bön.....
..... pastor C. E. Frisk
3. Piano duett ..... prof.
A. Hedberg, Mr Roy Nelson
4. Vokal solo..... Mr Victor Bohlin
5. Dialog ..... Journey of Life
6. Musik af Bandet.
7. Tal ..... Mr P. J. Johnson
8. Megafon solo .....
..... Mr Lehman Wendell
9. Deklamation .....
..... Mr Leonard Anderson
10. Solo ..... Mr V. Bohlin
11. Tal ..... pastor C. E. Frisk
12. Sång ..... kören.
13. Förfriskningar.

Ur herr P. J. Johnsons historik öfver föreningens tidigare verksamhet hämtas följande uppgifter: Föreningen stiftades torsdagskvällen den 13 januari 1887 efter gudstjänstens slut. Pastor G. A. Anderson valdes till ordförande och herr Alfred Sundell till sekreterare och en kommitté tillsattes att utarbeta en konstitution och rapportera därom till föreningens nästa möte, hvilket ock skedde, och den föreslagna konstitutionen antogs. Pastor Anderson och herr Axel Anderson och Alfred Sundell utgjorde ofvannämnda kommitté. Föreningens första ämbetsmän voro: pastor G. A. Anderson ordf., hr John Turner vice dito, hr Alfred Sundell sekr., och hr Chas. Sandin kassör. Både svenska och engelska språken fingo begagnas vid mötena. Det första diskussionsämnet, som diskuterades i föreningen, hade följande lydelse: Skall kyrkan vara statskyrka eller frikyrka? Ledarna i diskussionen voro å affirmativa sidan: herr C. Lindberg, A. Anderson och fru G. A. Anderson; å negativa sidan: herr John Turner, Sam Westin och Alfred Stenström. Diskussionen var liflig.

Föreningens möten voro mycket

tilldragande både för medlemmarna själfva och för icke medlemmar, och föreningens verksamhet gick framåt med lust. Vid mötena utfördes musikaliska och litterära program, omväxlande med bönenöten fittals. Föreningen mötte i början hvarje onsdags afton kl. 7: 15. På mötet den 27 maj 1887 beslöts, att pastor Anderson skulle inköpa ett halft dusin "Sång-album" och att deklamationsöfningarna utbytas mot sångöfningar under tvenne månaders tid, hvilket beslut blef upphöfvet till bildandet af församlingens första sångkör. Hr Wälland blef körens förste ledare. Föreningen föranstaltade om sin första utflykt den 15 juli 1887, om hvilken en mycket utförlig och intressant redogörelse afgafs vid ett senare föreningsmöte. Utflykten lämnade i ren behållning \$50. Föreningen anslog denna summa till inköp af böcker för sitt bibliotek. Miss Annie Johnson valdes till föreningens första bibliotekarie.

Vid föreningens möte den 5 augusti fick man höra föreningens första klagan, som sedan dess har mer eller mindre högljudt genljudit uti föreningen, om att t. ex. af de sex, som skola delta i programmet för aftonen, uppträdde endast Chas. Lindberg och Sissa Swanson. Man visade mycken omsorg om de inköpta böckerna för biblioteket, ty det heter uti ett af protokollen, att hr "John Turner skulle skriva namnen i föreningens böcker och kläda dem." Bokskåp med läsbord anskaffades för en kostnad af \$10.

På mötet den 28 okt. invaldes en kritiker att tjäna såsom föreningens öfriga ämbetsmän, tre månader. Hr John Wälland utsågs till föreningens förste kritiker. Den 11 nov. beslöt föreningen vid sitt möte: "att hvarje medlem, som ej fullgör sin skyldighet mot föreningen, utan giltig ursäkt, pliktfullas med 10 cents för hvarje gång." Ett afbrott ägde rum uti föreningens verksamhet, för hvad orsak angäfvos ej i protokollet, mellan den 9 dec. 1887 och den 21 aug. 1888, men å sista nämnda datum upptogs ånyo verksamheten och fyra personer förenade sig med föreningen. En del forna medlemmar tröttnade och upphörde med att komma till mötena. Men genom den stora inflyttning, som ägde rum till staden, ersattes förlusten med nya krafter genom de nya medlemmar som antogs. Föreningen var i behof af ett läsrum, men sådant kunde icke

erhållas förrän vid inflyttningen i församlingens nya kyrka.

Föreningens första bönenöte hölls den 16 nov. 1888. Det var väl besökt och var en kär stund. "*Bröder och systrar, minnens i dessa kära stunder?*"

På mötet den 23 nov. beslöts, att ägna ett möte hvarje månad åt någon författares lif och skrifter, men man upphörde om en tid därmed, på grund af det därmed förenade myckna arbetet. På mötet den 29 sept. 1889 beslöts, att ändra konstitutionen och pastor G. A. Anderson, hrr P. J. Johnson, C. J. Lindquist, John Johnson och Nils A. Nelson fingo i uppdrag att bereda förslag till ändringar. Ordet "skandinaviska" ströks och "svenska" sattes i stället och för öfrigt antogs konstitutionen såsom nu gällande. Mötet den 27 sept. fick föreningen hålla uti den nya kyrkan och mottaga den glädjande nyheten från läsrumskommittéen, hrr C. J. Lindquist, Carl Lindberg och A. C. Turner, att läsrummet stod färdigt till föreningens besittningstagande. "Biblioteket och läsrummet var väl besökt en längre tid." Vid samma möte beslöts att hafva bönenöte hvarannan söndags e. m. kl. 5, och på grund af det växande intresset för desamma, beslöts att hålla dessa möten söndagligen kl. 6:30 e. m. "Föreningen stod uti sin blomsträng." Programmen voro intressanta och uppbyggliga, men snart börjar fienden att rusta sig. Den kommer närre, snart är den inpå lifvet; man började att strida. "Otrofsföreningar hade stiftats bland vårt folk utem församlingen. Dessa otrofsjättar anföllo vår förening. De voro t. o. m. så oförskända, att de kommo till våra möten och öppet pålyste sina möten och anföllo pastor Anderson, därför att han nekade att pålysa deras möten från predikstolen. De värfvade åt sig åtskilliga af våra medlemmar, och en utgallring företogs mellan trogna och otrogna." "De, som förblefvo vår förening trogna, blefvo intimare med hvarandra och bönestunderna och mötena fingo en mera moralisk riktning." Den 28 okt. 1892 beslöts att föreningen skulle utgifva en tidning och hr U. A. Miller valdes till dess redaktör. Han kallade tidningen *Evergreen*. Pastor Anderson, som troget, då hälsa och krafter räckte till, bevisat föreningens möten, var med för sista gången och deltog som församlingens pastor i

föreningens möte den 19 maj 1893. Teol. stud. C. O. Johnson efterträdde pastor Anderson uti församlingsvärdens och ådagalade mycken ifver uti föreningens möten och verksamhet under den korta tid af tre månader, som han förestod verksamheten.

Forts.

Tabita-föreningen skall hålla sy-auktion uti kyrkans bottenvåning den 25 maj kl. 8 e. m.

* * *

Everett, Wash. Församlingen har, såsom är bekant, inköpt två nya tomter och ämnar med det snaraste flytta sin kyrka dit. Den nya platsen är bättre belägen inom den svenska kolonien än hvad den gamla kyrkoplanen varit och vänta vi därför bättre framgång i arbetet än hittills varit fallet. Subskription för saken upptages och intresset är stort.

Ungdomsföreningen kommer att bygga "basement" under kyrkan och är nu sysselsatt med insamling af medel därtill. Detta kommer att begagnas såsom samlingslokal för fester och dylikt.

Fredags afton den 8 mars höll ungdomsföreningen ett mycket trefligt möte i kyrkan. Hr Beckström deklamerade ett utmärkt skönt stycke från kyrkans forna dagar. Kören sjöng den af oss alla älskade sången: "Klara stjärna" och pastor Thoren gjorde några anmärkningar påminnande om den sköna varen, som nu är i annalkande, samt flydda dagar, när de flesta såsom barn hemma i det gamla fosterlandet brukade fröjda sig åt varen, som då frambragte så många sköna blommor. Han nämnde ock huru han själf som liten gosse med förtjusning uppsökte de snå ljusta violerna såsom sina favoritblommor. Efter gemensam sång och bön serverade hrr August Hylen och Thelander Nelson förfriskningar, därvid biträdda af frökarna Lillie Larson och Mabel Thoren.

Den 6 mars var en dag, som sent kommer att glömmas i synnerhet af pastorsfamiljen, men äfven af den snälla fruntimmersföreningen, som då på ett kärleksfullt och storartadt sätt öfverraskade sin prästfru på hennes 46:te födelsedag. Emedan hon en längre tid varit klen till hälsa, beslöt man att ej göra en fullständig öfverraskning. Därför skickade äfven af vännerna bud någon tid förut, att de ämnade komma på besök den dagen. Fru Thoren hade varit sängliggande den mesta tiden

de sju senaste veckorna, men till all lycka blef hon så mycket bättre dagen före, att hon kunde vara uppe och deltaga i glädjen, hvilken lyste ur allas anleten. Föreningen skänkte ett utmärkt vackert yllt lapptäcke, hvilket en kvinna, mrs Aron Wilson, ensam förfärdigat, samt en stor gungstol. När alla voro samlade, blef fru Wilson bjuden att sitta i denna stol medan fru Wilson höll festtalet och öfverlämnade de värdefulla gåfvorna. En väldig tårta, å hvilken voro placerade 46 ljus, prydde bordet, äfvenså en hvit hyacint och röda och hvita nejlikor, presenterade af make och barn. Kaffe med de allra finaste tårter, bakelser och smörbröd serverades. Pastorn frambar fruns hjärtliga tack för allt samt gaf ett tänkespråk med några hjärtliga anmärkningar från honom själf. Äfven gaf han ett från födelsedagsbarnet, nämligen detta: "Han som hitintills hulptit, skall ock hädanefters hjälpa", hvarefter alla instämde i den sköna sången: "Skola vi väl alla mötas?" och så skildes man åt, glada och lyckliga. Följande dag samlades föreningen på inbjudan hos mrs David Carlson till möte. Anordningar gjordes då för att hålla missionsfest torsdags afton den 21 mars, till hvilket tillfälle dr G. A. Anderson i La Conner är inbjuden att hålla föredrag.

Den 9—11 april kommer missionsmöte att hållas här, då alla pastorerna inom distriktet hälsas välkomna och särskildt prästfruarne.

* * *

Från La Conner. Bethesda-församlingens ungdomsförening firade den 1 mars alla sina medlemmars och vänners födelsedag. Inträdet var en eent för hvarje födelsedag deltagaren firat. När koverten öppnades, befunnos några besökare vara hundraåringar och en t. o. m. två hundra år gammal. Ett par voro däremot blott ett år gamla hvardera. Programmet var mycket bra. Behållningen blef vid pass \$37.

* * *

Rochester. I detta lugna samhälle har nyligen firats både glädjehögtid och sorgbehögtid. Bröllopsklockor ringde nämligen den 1 mars i familjen Matts Forsströms hem, då sonen Matts Arvid Forsström förknades i äktenskap med fröken Helny Anderson. Vi tillfönska de unga tu en lång och lycklig lefnadsdag under Guds ledsagande och skyddande hand.

Den 4 mars gjorde den obeveklige liemannen sitt inträde i mr Andrew Lunds fridfulla hem. Offret var husmodern själf, som efter en veckas sjukdom (pnenmonia) afled stilla och fridfullt kl. 2 e. m. nämnda dag, efterlämnande den sörjande maken, en liten dotter 2½ år gammal, moder och en syster i Finland samt en broder och andra släktingar i Amerika. Hennes sista ord voro: "Jesus kommer nu." Den som så möter döden behöfver icke frukta, ty Jesus sade: "Jag är uppståndelsen och lifvet; den som tror på mig, han skall lefva, om han dör."

Mrs Amanda Lund var född i Larsmo, Finland, den 3 juni 1878, ankom till Amerika 1903, har varit bosatt i Rochester, Wash., och afled i sitt hem härstädes den 4 mars 1907. Begravningsgudstjänst firades i kyrkan i Rochester den 6 mars, hvarvid likpredikan hölls öfver Es. 53: 5. Begravningen försiggick därpå i stadens grafgård. Frid öfver den hädangångnas minne!

* * *

Olympia. Enligt konferensens beslut skall denna församling tillsammans med South Tacoma och Sunne-församlingen å Anderson och Mc Neil-öarna hädanefters utgöra ett pastorat. Läraren skall vara bosatt i South Tacoma och därifrån betjäna Olympia och Sunne. Detta låter sig också mycket väl utföras, då kommunikationerna mellan nämnda platser äro goda. Församlingarna torde äfven blifva tillfredsställda med denna anordning.

* * *

Från Hockinson-pastoratet. Intet har varit synligt från detta område af vår konferens på länge. Vi hafva haft fester, sockenstämmor och hvarjehanda möten, i likhet med alla andra församlingar i konferensen. Allt har burit prägeln af ändrökt och trefnad. Endast Saron-församlingen har haft någon större tillväxt under förra året. De öfriga hafva stätti ställa. Pastoratet har nu omkring 150 kommunikuater. Saron-församlingen är nu den största.

Pastoratet bidrager nu med \$650 till pastorslönen. Konferensen har beviljat för detta pastorat ett understöd af \$100 för år 1907. Men då konferensen har omkring \$950 skuld uti sin kassa för år 1906, så är att hoppas, att konferensens beviljade hundra dollars icke komma att begäras ur den skuldsatta kassan.

B. S. NYSTRÖM.

Vår systerkonferens i söder, California-konferensen, höll sitt årsmöte samtidigt med vår konferens. Följande ämbetsmän invaldes för året: pastor Ph. Andreen, ordf.; dr E. Nelander, vice ordf.; pastor A. M. LeVeau, sekreterare; pastor A. Kinell, kassör.

En god begynnelse förspild.

"Han blef dyster vid det talet och gick bedröfvad bort, ty han hade många ägodelar." Mark. 10: 22.

Den rike ynglingen hade gjort en god begynnelse, då han kom till Jesus och frågade efter vägen till evigt lif. Kanske hade en tid funnits, då han ej varit villig därtill, då jordens skatter var det enda, som upptog hans tankar och lockade hans begär. Nu var det annorlunda. Evighetens ljus hade lyst in i hans själ, och han hade sett, att den som skulle ärfva evigt lif, han fick ej vänta det som en lotterivinst, kastad i hans sköte af slumpen. Han måste spänna sin kraft, han måste lägga in i hans själ sökandet efter Guds rike. Ack, att många — i synnerhet många bland de unga — hade kommit så långt, hade blifvit verkligt sökande och frågande människor. Åt sådana har Herren svar. Men hans svar går på djupet. Hur kärleksfullt han erkänner hvad som *är*, pekar han dock tillika med omutligt allvar på hvad som *faller*, vore det blott ett enda. Och oefftergilligt är hans kraf på lydnad för de anvisningar han gifver. I annat fall förspilles äfven den bästa och löftesrikaste begynnelse. Att *komma* till Herren är visserligen det första, men det är icke nog. *Följa* honom är hvad det gäller, äfven om detta skulle kosta offer af allt det man äger — kanske icke af timliga ägodelar, men i stället af det egna jaget och hvad allt därtill hör. Då blir mången dyster och går bedröfvad bort, förspillande den goda begynnelsen, förbrände — om han ej i tid vänder om — friden, glädjen, det eviga lifvet. Om du börjat söka Herren på allvar, så förspill ej den goda begynnelsen! Den i dig ett godt verk begynd, han vill och kan äfven fullborda det!

Bibeln bör vara vår käraste bok, och må vi läsa den med hjärtstäm efter Gud! Läs för öfrigt så mycket godigen luthersk litteratur, som du har tillfälle till. Det är sund och fast andlig mat, som skall göra dig godt.

Columbia,

officiellt organ för Columbia-konferensen, utgives den 1:sta i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör:

Pastor N. J. W. NELSON,
823 East 5th St.,

MOSCOW, IDAHO

Medredaktörer:

Pastor B. S. Nyström och
Pastor G. A. Anderson, D. D.

PRENUMERATIONSPRIS:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige .....65 "

Columbia.

Vol. VIII. No 4.

April 1, 1907.

Published monthly by
Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.

Price
50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class mail matter.

OBSERVERA!

Datet å adressslappen utvisar, till hvilken tid tidningen är betald.

Då prenumeration insändes, framlyftas datet å adressslappen, hvilket utgör vårt kvitto.

Sker något misstag, så underrätta oss. Likaså om tidningen icke kommer regelbundet.

Tycker ni om tidningen, så tala om det för er granne och bed honom prenumerera.

KONFERENSENS ÄMBETSMÄN.

Pastor N. J. W. Nelson, ordförande,

823 E. 5th st., Moscow, Idaho.

Pastor C. E. Frisk, vice ordförande,

811 So. 8th st., Tacoma, Wash.

Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,

1717 Franklin ave., Astoria, Oregon.

Pastor Carl J. Renhard, kassör,

150 N. 19th st., Portland, Oregon.

Om huru vår Frälsare "har blifvit utgifven för våra synders skull och uppväckt för vår rättfärdighets skull" ha vi åter fått en kraftig påminnelse genom de nyss firade stora högtiderna: långfredagen och påskdagen. Det gamla ordet om Kristi lidande, död och uppståndelse är för den kristne evigt nytt. Det innehåller en värld af öfversvimmelig tröst för Guds folk. Det förkunnar, att kvinnans säd har krossat ormens huf, att lejonet af Juda stam vunnit en härlig seger öfver synd, död och djäfvul. Det all synd försonande offret är framburet en gång för alla. Med sitt eget blod har Jesus ingått i det allra heligaste och vunnit en evig förlösning. Genom uppståndelsen från döden satte han inseglet på försoningens gällande kraft och bevisade sig krafteligen vara Guds Son. Hvilken stor välgärning mot den arma mänskligheten detta är, kunna vi här i tiden aldrig fatta. Genom ett noggrant aktgifvande på skriften kunna vi åtminstone ana dess omätliga betydelse. Vi förstå att därigenom är vägen till frälsning banad, och för människorna finnes på grund däraf en fri och öppen till-

gång till Guds himmel. Herren vare lof för den outgrundliga kärlek, som han genom den i Kristus utförda frälsningen har uppenbarat i förhållande till oss arma syndare!

* * *

Men därmed äro icke människorna på en gång för evigt frälsta. Herren har visserligen tillredt frälsningens härliga gåfva, men denna måste ock af hvarje enskild mottagas, om dess mål skall vinnas. Genom ordet visar Herren människan på den beredda gåfvan och frågar: vill du mottaga densamma? Han tvingar den icke på någon enda. Det gäller därför, om man vill låta öfvertyga sig därom, att man verkligen behöfver frälsningsnåden. Det är syndmedvetandet, som Herren vill väcka till lif hos oss, kännedomen om det egna förtappade tillståndet, om den fullkomliga oförmågan att genom egna medel eller egen kraft förtjäna himmelen. Först när Herren kommit därhän med människan, kan han få börja att visa henne till Kristus. Och när hon rätt grundligt känner och inser sin olyckliga belägenhet och längtar efter förlösning, blir det henne ljufv att få tro sina synders förlåtelse för Kristi skull. Då kan hon med salig glädje fira långfredagens högtid: hennes gamla människas och hennes synders korsfästelse och död i Kristus på Golgata; likaså påskens högtid: det nya lifvets fändande och rättfärdiggörelsen i Kristi segerrika uppståndelse. Men sedan måste med nödvändighet följa, och o huru viktigt, det sanna helgelselifvet. Ty vi hafva "blifvit begrafna med Kristus genom dopet till döden, på det att, såsom Kristus vardt uppväckt från de döda genom Faderns härlighet, så skola ock vi vandra i ett nytt lefverne." Herren göre oss skickliga att enligt hans vilja tillgodogöra oss hans nåds outgrundliga rikedomar, att vi må bära frukt till evigt lif och så tacka honom för frälsningens gåfva.

* * *

Ännu minnas vi med glad tacksambet vårt kära konferensmöte, som nyligen hölls i församlingen i Spokane. Vår församling där är duktig, lifskraftig, verksam. Under sin nära tjugooåriga tillvaro har hon gått stadigt framåt. Häruti har hon hållit jämna steg med staden. Spokane är en vacker, lillig och framåtskridande stad med inemot hundra tusen invånare, däraf rätt många äro svenskar. Staden har ett vackert lä-

ge och genomskäres af Spokane-flo- den, som rätt i staden bildar åtskil- liga imponerande vattenfall. Den är centrum för det s. k. "Inland Em- pire", omfattande en stor areal af östra Washington och norra Idaho. Detta områdes naturliga resurser äro snart sagdt outtömliga. Åkerbruk, skogsafverkning och gruvidrift äro bland hufvudnäringarna. Järnvägar och elektriska spårvägar genomskära nejden i alla riktningar och nya vägar byggas alltjämt. Trakten har o- tivifvelaktigt en stor framtid för sig. Att detta är af stor betydelse för konferensens verksamhet är själfval- let. Vid vårt möte hade vi glädjen få hälsa en ny pastor välkommen i- bland oss, nämligen pastor C. A. To- lin. Gud välsigne hans utgång och ingång inom denna konferens!

* * *

Behandlingen af konferensens gö- romål kännetecknades af frid, endr- äkt och broderlighet samt allvar- ligt nit om Guds rikssaks befrämjan- de inom dess område. De viktigaste grenarna af konferensens verksam- het äro missionen och skolan. Hela konferensen är egentligen ett enda stort missionsfält. De olika rappor- terna lämnade en öfverskådlig öfver- blick öfver verksamheten under det flydda året. Anledning till glädje och tacksambet till Gud för gjorda framsteg saknades icke. Församling- arna och missionsfälten hade i all- mänhet förkofrats på allt sätt. Tre nya församlingar hade organiserats. Konferensen räknar nu trettio för- samlingar. De flesta pastoraten äro själfuppehållande, men några münd- re pastorat behöfva ännu hjälp ur missionskassan till lärarelön. På flera ställen, där ett större antal af våra landsmän äro bosatta, borde missionsarbete med kraft bedrivas. Men konferensen saknar nödiga ar- betskrafter och medel. Det är för konferensen en verklig hjärtesorg, att den icke kan såsom den önskade tillvarataga den myekna skörden. Ack, om synoden vore mäktig och villig att gifva nödig hjälp. Ja, mäktig nog är den väl, men huru det förhåller sig med villigheten, det fick man ett sorgligt exempel på förhållit år med hänsyn till den där ombeshu- tade kollekten för båda konferenser- na här på kusten. Oaktadt beslutet och presidentens allvarliga påmin- nelser i det officiella organet, var det blott ett försvinnande fåtal försam- lingar, som upptog kollekten. Våra egna församlingar äro i allmänhet

offervilliga och bidraga icke så litet till missionen, men möjligen kunde här och där ännu mera åstadkommas, om Herren finge gifva ett rätt missionssinne. Vi vädja i synnerhet till dem, som Herren gifvit mycket af det jordiska goda, att icke glömma missionens stora sak. Och sedan hvar och en efter förmåga. Låtom oss detta är göra en riktig kraftanstängning för missionen, att vi må reducera skulden samt uppehålla och utvidga missionsverskamheten inom konferensen. Låtom oss i förtröstan på Herren gripa verket an. Till honom står vårt hopp, och hans arm är icke förkortad, att han icke kan hjälpa.

* * *

Läroverksfrågans behandling kräfdde en betydlig del af konferensens tid. Den är ock förtjänt däraf, ty för mycken uppmärksamhet kan näppeligen ägnas åt denna verksamhetsgren. Af största betydelse för konferensens framtida utveckling är en skola, där vår ungdom kan erhålla sin fostran under kristendomens helgande inflytande. Vi må med all rätt glädjas öfver den goda början, som redan blifvit gjord, och öfver de synbarligen lofvade utsikterna för framtiden. Dock må vi icke bygga för mycket på människors löften, utan fastnema se Gud i händerna efter framgång och välsignelse. Det första behöfvat är en ändamålsenlig skolbyggnad. Kunna två uppföras, så mycket bättre. Detta senare är vårt närmaste önskemål. Då skoltidningen börjar nästa höst, bör det ske i eget hem. Således gäller det nu att med allvar taga itu med att samla penningar för detta ändamål, ja, det gäller att *gifva*. Och ju mer vi gifva, desto mer skola vi känna oss intresserade i vår skola. Vi motse därför att vår solicitör skall mottagas med öppna armar, när han kommer till vårt folk i detta viktiga ärende! Genom de stadstomter i skolans närhet, som skolans vännere fått om hand att försälja, inkommer en rätt vacker penning. De synas röna en strykande åtgång, ty blott på en dag, då konferensen besökte skolplanen, såldes omkring tjugofove stycken. De som vilja ha en tomt, torde därför behöfva att skynda sig. För hvarje tre dollars, som från alla märla håll samlas, gifver staden Coeur d'Alene en dollar. Må nu detta konferensens skolbara omfåttas med varmt intresse af hela vår kon-

ferens. Blifve vår skola en "plant-skola för Guds rike".

* * *

Konferensen förbigick valet af lekmanuambud till synodens nästa möte, emedan den icke visste om några, som den kunde välja med hopp om de skulle resa till sagda möte. Ordföranden bemyndigades att utnämna. Konferensen är berättigad till tre representanter: en i synodalrådet och två i synoden. Om det är några medlemmar i våra församlingar, som vilja bevista sagda möte, så ombedjas de att meddela sig med konferensens ordförande, på det han må kunna gifva dem fullmakt att representera vår konferens. Synodalmötet hålles i New Britain, Conn., i juni på tid, som af presidenten och pastor loci närmare bestämes.

* * *

För god ordnings skull bör väl redaktören tacka, därför att man nödgade honom kvarstå i den gamla befattningen! Han vill ock hjärtligt tacka för den hjälp han fick, i det två medhjälpare tillsattes. Så vill han likaledes innerligt bedja alla pastorer och alla andra, som det kunna, litigt insända bidrag till tidningens innehåll. Uppbyggelseartiklar, församlingsnyheter, uppgift på ministeriella förrättningar, kristliga berättelser m. m. mottagas med största tacksamhet. Och ju mera vi få af det slaget desto mera oambärlig och kärkommen skall den lilla COLUMBIA blifva. Icke mindre kärkommet skall det bli, att få motlaga många nya prenumeranter! Låtom oss om möjligt få in tidningen i hvarje hem inom våra församlingar och på missionsfältet. För återstoden af detta år skola nya prenumeranter få tidningen på prof för det ringa beloppet af 25 cents.

Till konferensens pastorer och församlingar.

Enligt synodens författningar skall hvarje församling före den 1 maj upptaga en kollekt för synodens Understöds-kassa. Denna kassas uppgift är sådan att den förtjänar det varmaste understöd, ty den afser att lämna hjälp åt äldertigna, orkeslösa präster och afbidna prästers efterlämnade familjer. Låtom oss upptaga denna kollekt i alla församlingar och göra den så stor som möjligt.

Äfven är det hvarje pastors plikt att ingå som medlem i sagda under-

stöds-kassa. Medlemsafgiften är endast \$5 om året och ett assessment på halfannan dollar vid medlemsfrånfälle. Hvem vet, hvilken af oss som näst kan behöfva den hjälp, som kassan tillförsäkrar medlem? Bröder! Må vi alla vara nog patriotiska för att vara med i denna för oss så betydelsefulla inrättning.

Låtom oss såsom församling och pastorer ställa oss våra egna författningar till efterrättelse.

Eder ringe tjänare,

N. J. W. NELSON, konf:s ordf.

Pastoral förrättningar.

VIGDA.

Af pastor Martin L. Larson:

Den 6 febr.: Henry Alfred Henrikson och Ida Sofia Gronberg, båda från Seattle;

den 2 mars: Arthur E. Blom och Emma Sofia Mattson, båda från Seattle.

Af pastor S. D. Hawkins:

den 1 mars, i Olympia: Matts Arvid Forsström och Helny Anderson, båda från Rochester, Wash.

Af dr G. A. Anderson:

Carl G. Wester, från La Conner, och Elin Charlotta Janson, från Stockholm, Sverige.

DÖPTA.

Af pastor Martin L. Larson:

den 7 febr.: Rica, dotter till mr och mrs Erick August Ohlin, Kenneydale, Wash.;

samma dag: Albert William, son till mr och mrs Alfred W. Jones, Seattle;

den 10 febr.: Arthur William, son till mr och mrs John William Cogan, Fremont, Seattle (modern medlem i Seattle);

den 16 febr.: Gertrude Evelyn, dotter till mr och mrs Berndt Petersen, Seattle;

den 2 mars: Ester Elisa, dotter till mr och mrs Carl Johan Koivula, Fremont, Seattle;

den 3 mars: Dorothy Maria, dotter till mr och mrs Jacob Erikson, West Seattle;

samma dag: Herbert Fredrik Manfield, son till mr och mrs Hans Magnus Lundström, Seattle.

Af pastor S. D. Hawkins:

den 15 jan. i Olympia: Signe Sofia, dotter till mr och mrs Leander Carlson, Camp 2, Shelton, Wash.;

den 14 febr. i Olympia: John Victor, son till mr och mrs J. A. Johnson, Dawson, Y. T., Canada;

den 10 mars i South Bend: Ar-

thur Wilhelm, son till mr och mrs
G. A. Wilson, South Bend, Wash.

JORDFÄSTADE.

Af pastor Martin L. Larson:
den 9 febr.: Charles Otto Johnson,
44 år, Seattle;

den 18 febr.: Anders Bergman,
76 år, Seattle.

Af pastor S. D. Hawkins:
den 6 mars: mrs Amanda Lund,
hustru till Andrew Lund, Rochester,
Wash.

A Great Future!

*A Prophecy by President Roosevelt
for the Lutheran Church in Ame-
rica.*

"From the standpoint from which I am obliged so continually to look at matters, there is a peculiar function to be played by the great Lutheran Church in the United States of America. This is a church which had its rise to power in and, until it emigrated to this side of the water, had always had its fullest development in the two great races of northern and northern-middle Europe, the German and Scandinavian. The Lutheran church came to the territory which is now the United States very shortly after the first permanent settlements were made within our limits, for when the earliest settlers came to dwell around the mouth of the Delaware they brought the Lutheran worship with them, and so with the earliest German settlers who came to Pennsylvania and afterwards to New York and the mountainous region in the western part of Virginia and the states south of it. From that day to this the history of the growth in population of this nation has consisted largely, in some respects mainly, of the arrival of successive waves of new comers to our shores, and the prime duty of those already in the land is to see that their own progress and development are shared by these new comers. It is a serious and dangerous thing for any man to tear loose from the soil, from the region in which he and his forbears have taken root, and to be transplanted into a new land. He should receive all possible aid in that new land and the aid can be tendered him most effectively by those who can appeal to him on the ground of spiritual kinship. Therefore, the Lutheran Church can do most in helping upwards and onwards so many of the new comers to

our shores, and it seems to me that it should be, I am tempted to say, well nigh the prime duty of this church to see that the immigrant, especially the immigrant of the Lutheran faith from the Old World, who came from Scandinavia or Germany, or whether he belonged to one of the Lutheran countries of Finland, or Hungary or Austria, may not be suffered to drift off with no friendly hand extended to him out of all the church communion, away from all the influences that tend toward safeguarding and uplifting him, and that he find ready at hand in this country those eager to bring him into fellowship with the existing bodies. *The Lutheran Church in this country is of very great power numerically and through the intelligence and thrift of its members, but it will grow steadily to even greater power. It is destined to be one of the two or three greatest churches in the United States; one of the two or three churches most distinctly American, among the forces that are to tell for making this great country even greater in the future. Therefore, a peculiar load of responsibility rests upon the mem-*

bers of this church. It is an important thing for the people of this nation to remember their rights, but it is an even more important thing for them to remember their duties. In the last analysis the work of statesmen and soldiers, the work of the public man, shall go for nothing if it is not based upon the spirit of Christianity working in the millions of homes throughout this country, so that there may be that social, that spiritual, that formal foundation without which no country can ever rise to permanent greatness. *For material being, material prosperity, success in arts, in letters, great industrial triumphs, all of them, and all the structure raised thereon, will be as evanescent as a dream if it does not rest on the righteousness that exaltes the nation.*

"One of the constant problems of life is to try to cultivate breadth without shallowness, just as we want to try to cultivate depth without narrowness. It seems to our good fortune that men have been able to combine fervor in doing the Lord's work with charity toward their brethren who do it with certain differences in the non-essential.

"The forces of evil are strong and mighty in this country as they are in other countries, as they have been in all the past centuries, and the people who sincerely wish to do the Lord's work will have ample opportunity for all their labor in fighting the common enemy and in assuming toward their fellows of a different confession an attitude of generous rivalry in the effort to see how the most good can be done to our people as a whole."

Extracts from Address of Re-opening of Luther Place Memorial Evangelical Lutheran Church, Washington, D. C., January 29th, 1905.

LUTHERAN WORLD-WIDE STATISTICS, 1905.	
Baptized Members.	
Germany	37,300,000
Scandinavia	10,286,719
Russia	7,376,000
Austria-Hungary	1,700,000
Other European Countries..	737,864
Asiatic Countries	311,917
Africa	354,566
Oceania	183,145
South America	621,500
North America	11,284,016
<hr/>	
Total in 1901	70,158,727
Total in 1900	65,270,991
<hr/>	
Increase	4,887,736

PERCENTAGE OF GROWTH IN THE UNITED STATES, 1905.

(1) Lutheran	.028	Per Cent.
(2) Episcopalian	.023	" "
(3) Congregationalist	.019	" "
(4) Roman Catholic	.017	" "
(5) Methodist	.015	" "
(6) Presbyterian	.015	" "
(7) Baptist	.014	" "
(8) Reformed	.008	" "
(9) Disciples	.001	" "

LUTHERAN GROWTH IN UNITED STATES.
Increase in One Generation.

In 1870	295,000
In 1905	1,841,346
<hr/>	
Growth	1,446,346
Increase	466 Per Cent.

SOME WORLD-WIDE STATISTICS.

<i>Protestant Strength in the World.</i>	
Lutherans	70,000,000
Episcopalians	21,000,000
Methodists	17,000,000
Baptists	11,000,000
Presbyterians	9,000,000
Congregationalists	4,000,000
Others	8,000,000
<hr/>	
Protestants in World	140,000,000
<hr/>	
Protestant Growth in United States from 1870 to 1905.	
Congregationalists	91 Per Cent
Presbyterians	133 " "
Methodists	147 " "
Baptists	254 " "
Disciples	350 " "
Lutheran	466 " "

Offervilligheten.

hos sanna kristna har alltid varit ett för dem kännetecknande karaktärsdrag. Det är kärleken till Herren Jesus, som däri yttrar sig. Visserligen kunna många offra åt Herrens sak utan att egentligen älska honom, men ingen kan älska honom utan att hysa en sann offervillighet för hans skull. Jesus har själf berömt denna offervillighet, sådan den yttrade sig t. ex. hos den fattiga änkan i templet och hos Maria i Betanien. Andra hafva klandrat den, såsom t. ex. Judas och de lärjungar, som han därtill förledde. Ännu i dag finnas sådana, som klandra mycket bittert allt hvad som göres för Kristus och hans kyrka. Detta härleder sig dels af snålhet och girighet, dels ock af fiendlighet mot Herren. Själva åtnjuta de många och mångartade förmåner däraf att Kristi kyrka finnes till och äro dessutom dagligen föremål för Guds godhet på flera sätt, men i stället för att tacksamt erkänna detta, söka de förneka det eller förgäta det. De tänka ej heller på den räknenskap, som stundar, då Herren skall kalla fram envar af oss för att återfordra de gåfvor och krafter vi åtnjutit, de må hafva motsvarat ett eller fem pund. — Vi hafva samtalat med personer i olika ställning om denna sak. De, som föga eller intet gifva till Kristi kyrka, äro naturligtvis de, som allra mest klandra detta gifvande. Där emot de, som troget och tråget i många år uppoffrat en del af sina medel och sin personliga kraft för detta ändamål och som därför på grund af egen erfarenhet kunna tillförlitligt vittna härom, de betyga enstämmigt, att de visserligen icke blifvit fattigare eller haft mindre för det, utan tvärt funnit en *särskild välsignelse* däraf. Vill man söka efter riktigt fattigt folk, så skall man i regel finna sådant bland dem som föredragit att stå *utom* den kristna församlingen, ej bland dem som slutit sig till henne. Denna erfarenhet står ock i full öfverensstämmelse med det klippfasta ord, Herren och hans apostlar efterlämnat åt oss. Och ingen skall behöfva sakna sitt bröd eller lida brist därför, att det "gått åt så mycket för att uppehålla den kristliga församlingsverksamheten. Nej, där verklig fattigdom råder, hafva helt visst andra orsaker vållat den, såsom t. ex. dryckenskap, vållust, spel, fåfänga och dylikt. Hvilket själfbedrägeri är

det därför ej, då personer tänka, att de "ej ha råd" att ingå i församlingen. Sådana tankar tyda på en farlig ekonomi, som bestämdt går med förlust för både detta och det tillkommande lifvet. Man skall nog också någon gång få upptäcka detta, om ej förr, så när man måste göra sitt bokslut i lifvets dystra aftonstund.

Det goda vi göra, vill Gud rikligen belöna; det onda vi göra, vill han rikligen förlåta, om vi i tron bedja honom därom. Därför har han ock offrat sin ende Son till försoning för våra synder. Hvad vill *du* offra för honom?

Tempelklockan.

Huru räknar du med synderna.

Ps. 130.

David säger i den 130 psalmen: *Herre, om du vill tillräkna synderna, Herre, hvem kan då blifva bestående?* Det var därför som han i denna psalm ropade ur djupen om nåd och förlåtelse. Men huru räknar du det med synderna? Hvad är du din Herre icke skyldig enligt det ordet: Du skall öfver allt frukta och älska Gud och sätta all tro och lit till honom? Men detta är ju blott det första budet. Huru räknar du det med synderna enligt de två följande buden?

Du minnes ju det andra budet i Guds lag. Det förbjuder dig att bruka hans heliga namn till "onda önskingar, svordom, vidskepelse, lögn och bedrägeri." Har du aldrig så brukat hans namn? Har du aldrig önskat ondt öfver någon i Guds namn? Eller har du kanske ställt dig i förbindelse med själfva den onde, för att genom honom hämnas på din nästa? Ha inga bannor gått ur din mun och inga förbannelser? Har du aldrig i lättsinne och tanklöshet missbrukat din Guds namn? Stanna och tänk efter, ty mängen är så invand uti detta missbruk af Guds namn, att han själf icke märker det, likasom svärjaren kan vara färdig att svärja på att han icke svärjer. Huru ofta får man icke höra, äfven på sjuksängarna, detta: "Gud bevars!" "Gud nås!" (Gud nåde oss!) "Herre Gud!" m. fl. utrop, i hvilket man icke kan finna annat än ett lätt sinnigt nämmande af Guds namn! Och sedan alla dessa eder vid Gud, vid djäfvulen, vid lif och själ, vid lif och död. Äro de icke ropande syndar? Så räknar *Gud* det. Och har

du än icke varit med om vidskepel- sen, så att du på olofliga vägar och med olofliga medel sökt utforska det Gud fördoldt eller uträtta sådant, hvartill du skulle använt naturliga medel under hön och åkallan, har du då icke missbrukat Guds namn till lögn och bedrägeri? Har du ej skrymtat och ställt dig inför Gud och människor bättre än du varit, skrymtat med Guds ord, med hön, med kyrko- och nattvardsgång, eller såsom skriften säger: *Nalkats Herren med din mun och hedrat honom med dina läppar, under det ditt hjärta varit långt ifrån honom?* Allt sådant har Gud förbjudit; huru räknar du det med detta? Gud har befallt, "att vi skola åkalla hans namn i all nöd, bedja, tacka och lofva, har du gjort det? Guds namn, hans ord och löfte till oss äro gifna därtill att vi genom dem måtte undfå välsignelse, ja, allt Guds goda. Men då skola vi åkalla honom i all nöd, bedja honom i alla våra behof och så tacka honom för alla hans välgärningar och upphöja hans heliga väsende. Så vill han af oss äras. Har du så äradt honom? Har du åkallat honom i all nöd? Har du bedt honom om allt det du behöft i lekamlig och andlig måtto? Annars har du ju syndat. Ja, har du ej syndat med din försummelse af bönen, men att icke tacka, icke lofva? Detta hör då med till allt det, som står på din syndarräkning. Men huru räknar du det med sådana dina synder? Visst är, att om du rätt besinnade, huru Gud räknar det med synder, då skulle du genast begynna att åkalla, ty du finge då se, att du är i nöd, i syndens nöd. Hvem som i sådan nöd åkallar Herrens namn, han skall vara salig.

Ja, Herre, om du vill tillräkna synderna. Herre, ho kan blifva beståndande? Fräls mig för ditt namns skull och förlåt mig alla mina synder!
J. E. BRING.

För de unga.

En from lärare i Sverige berättar:

Jag satt en dag i en järnvägskupé och talade med en aderton års yngling. Under samtalets lopp förklarade han: "Om jag än är yngre än ni, har jag dock lärt känna världen bättre."

Jag kunde ej annat än se allvarligt på honom och svara: "Det har ni nog rätt uti, att ni känner världen

bättre än jag. Därför har världen också ruinerat er."

Han sade ej något, men då han skulle stiga af tåget, tog han min hand och sade: "Ni har rätt, världen har ruinerat mig!"

Vår ungdom skulle taga Ps. 119: 9 till sin ledstjärna: "Huru skall en yngling bevara sin väg obesmittad? När han håller sig efter ditt ord."

"Jag beder dagligen för dig."

Född i en fattig arbetares hem började jag tidigt vid ett skeppsbygge arbete för mitt lifsuppehälle. Genom dåliga kamraters inflytande drogs jag snart in i syndiga nöjen. Detta fortgick till mitt sjuttonde år. Då mötte jag en afton på gatan en vår granne, en gammal, troende man, som gick rakt fram till mig, lade sin hand på min axel, kallade mig vid namn och sade:

"Jag beder dagligen för dig."

Ingenting mer sades; han tog sin hand från min axel och fortsatte sin väg. Men verket var gjort.

"Jag undrar, hvarför den gamle mannen beder för mig", tänkte jag. Och i samma stund förstod jag, att han i mig såg en förlorad syndare. Denna tanke trängde med makt ned i min själ, och hos mig väcktes en underlig åstundan att blifva frälst. Genom Guds barmhärtighet fick jag efter någon tid frid med Gud genom tron. Den gamle mannen hade endast sagt de få orden: "Jag beder dagligen för dig." Men Gud välsignade dessa få ord till min frälsning. Och nu är det min själs innerliga åstundan att, hvar jag är och med hvem jag kommer i beröring, vittna om honom, som frälst min själ och gjort mig lycklig i sin gemenskap.

Budbäraren.

Ett godt svar.

En irländska, som gått öfver från den katolska till den protestantiska kyrkan, råkade ut för en olyckshändelse och fördes in på ett närliggande katolskt hospital. Här fick hon fördraga mycket hån för sin trosöfvergång, men hon bragte dem slutligen till tystnad genom följande svar på en systers ord, hvilken sade:

"I protestanter ha ingen aktning för jungfru Maria, om hvilken dock änglarna sagt, att hon var den välsignade bland kvinnor."

"Ingen aktning!" svarade den sjuka. "Jag skulle önska veta, huru

många katoliker som så högt ära och så trofast söka följa den enda befallning, vår Herres moder gaf, som vi protestanter."

"Hvilken befallning?" frågade syster.

"Den befallningen vid bröllopet i Kana, där Maria sade: 'Hvad han säger eder, det gören!'"

Frihet är ett skönt, men så ofta missbrukat ord. Och det, som ordet betecknar, är äfvenledes skönt, men missbrukat. Så snart den fallna människonaturen får höra, att den har frihet, tror den med ens, att den har frihet att göra det onda och kastar sig därför hufvudstupa i brott och fördärf. I slottet Chillon skall finnas en djup, mörk afgrund, som i forna tider begagnades i de hemskaste syften. En gång leddes ett antal fångar ut ur sina mörka, unkna celler och tillsades att de voro fria och finge gå, hvart de ville. Ögonblickligen rusade de åstad och skulle göra bruk af den tillsagda friheten. Men det var bara bedrägeri. De sprungo burdus ned i den mörka afgrunden och försvunno i dess djup. Männe icke många af vår tids frihetsröster bjuda på denna sorts frihet?

Kristendomen alstrar solmänniskor, d. v. s. sådana kristna, som reflektera strålarna af rättfärdighetens sol i sina ord och handlingar. Hvarje människa hungrar mera efter kärlek, sympati och välvilja än efter bröd. Trumppa, stela, dryga och högförnäma kristna likna ej sin mästare, som var mild och ödmjuk af hjärtat och talade till de trötta och bedröfvade i rätt tid.

På eder äro till och med alla hufvudhären räknade. Matt. 10: 30.

**Prenumerera nu
på var kyrkas tidningar**

**AUGUSTANA
THE YOUNG
LUTHERAN'S COMPANION
UNGDOMSVÄNNEN**

ADRESSERA:
**AUGUSTANA BOOK CONCERN,
ROCK ISLAND, ILL.**

Magdalena.

Det är dagens gryningstimma,
örtagårdens blommar glimma,
darrande för daggens fårar;
sus i oljoträden far.

Lutad vid hans graf, allena
sitter sorgsen Magdalena,
för det kval, som barmen sårar,
jorden ingen lindring har.
Hvi gråter du, kvinna? Så änglar-
na sade.

Jag vet ej, hon svarar, hvar Mästarn
de lade.

Hvem är han, som syns i dimman?
Kommer re'n i gryningstimman
blomstermästarn hit att njuta
unga rosors morgondoft?

"O, hvart bar du", så hon säger,
"Herren, till hvad hviloläger?"

O, hvar är han? Jag vill sluta
i min famn hans trötta stoft."

Han talar. O röst, som kan hjärtan
befria!

Den stämman hon känner. Den lju-
dar: "Maria!"

Genom lunden far en rysning,
sol går upp. I röd belysning,
som kring berg och dal sig breder,
flamma örtagårdens trån,
och en kvinnosjäl, som rådes,
klarnar upp i frid och glädes,
och Maria sjunker neder
och vill famna Herrens knän.
Ej mäktar hon tala, af lycka hon
bäfvar,
"Rabbuni" blott sakta på läpparna
sväfvar.

"Kom ej vid mig", hörs han svara,
"Till min Fader skall jag fara,
till mitt rikes dolda under,
till min Gud och eder Gud."
Han försvann. Som eko bringar
åter tonen, som förklingar,
som ett brus ur fjärran lunder
höres än hans stämmas ljud,
"Maria, Maria" i rymden det tonar
med röst, som ett lidande hjärta för-
sonar.

Själ! Om du, en salig timma,
vill som hon, en gång förnimma
denna stämma, som hugsvalar
och försonar evigt dig —
vet: från lättsint yras löjen,
vet, från fiärdens tomma nöjen
skall du gå i skumma dalar
luttringens och kvalets stig,
från Magdalias by, från Genesarets
bölja
till kors och till graf skall du Mäs-
taren följa.

C. D. AF WIRSÉN.

Lutherska kyrkans i Amerika statistik för år 1906.

Synoder 67, präster 7,868, försam-
lingar 11,971, folkmängd 1,940,274,
församlingsskolor 4,701, lärare 3,-
800, lärjungar 243,160, söndagssko-
lor 6,640, lärare och tjänstemän 69,-
575, lärjungar 679,402, bidrag till
välgörande ändamål \$1,921,461.62.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herreklädesartiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO.

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager * Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

Sves k potek

Doktorsrecept ifyllas prompt
och omsorgsfullt.

Färger, Oljor, Böcker, Skrifmate-
rialier och allt, som tillhör en
välordnad apotekarerörelse
alltid på lager.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

Det bästa är alltid det billigaste, och
det är hvad ni får hos

Geo Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insättas i ram.
Rikhaltigt förlag af talor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

Madison Lumber Co.

Dealers in all kinds of

Building Material

Coal & Wood. Moscow, Idaho

**O. C. CARSSOW
Grocerier**

Billigaste och bästa platsen att göra
sina uppköp.
MOSCOW, IDAHO

COLLINS & ORLAND HARDWARE CO.

General

Hardware

Moscow, Idaho

CHILDERS BROS.

Fresh and Home-made

**CANDIES, ICE CREAM &
SOFT DRINKS**

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för bif,
fläsk, fårkött och fjäderlä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.
Nya Testamenten, Biblisk Historia,
Katekes m. fl.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Potlatch Lumber Co.

MOSCOW, IDAHO

All kinds of Building Material, Paints,
Oil, Varnish and Brushes.

Hard and Soft Coal. W. H. CONNER, Mgr.

The Idaho Meat Market

Svensk köttbod.

Allt som tillhör affären alltid på lager.
Moderata priser. Redbar behandling.
Gör mig ett besök!

CARL F. ANDERSON, ägare

If you are in the Palouse country
you may have your laundry done
at the

**MOSCOW
STEAM LAUNDRY**

Just hand it to our agent at either
of the following places:

Potlatch,
Palouse,
Genesee,
Troy,
Kendrick,
Julietta,
Lenore,
Peck,
Culdesac,
or Gifford,

and it will have our
prompt attention.

We clean everything,
"your character excepted"

C. B. GREEN, Proprietor